

Sygn. akt VIII U 2132/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 r. w Gliwicach

sprawy H. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 5 października 2016 r. **nr** (...) SP E (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. akt. VIII U 2132/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. S. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 887 ze zm.), ponieważ do dnia 1 stycznia 1999r. nie osiągnął on 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Dalej ZUS wskazał, że ubezpieczony nie spełnił też warunków określonych w art. 46, w zw.

z art. 39 tej ustawy, bowiem do dnia 31 grudnia 2008r. nie osiągnął obniżonego wieku 61 lat, na którego wyliczenie pozwalały udowodnione przez niego okresy pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, których ZUS uwzględnił 8 lat, 1 miesiąc i 6 dni.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że w jego przypadku winien znaleźć zastosowanie art. 39, w zw. z art. 46 wyżej powołanej ustawy, co spowoduje, że będzie się legitymował 25 letnim stażem pracy na dzień 31 grudnia 2008r., a nie jak to przyjął ZUS w oparciu o art. 39, w zw. z art. 184 na dzień 1 stycznia 1999r. Dodatkowo domagał

się uwzględnienia do okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K., co pozwoli na uwzględnienie pracy górniczej w wymiarze 16 lat. W ocenie odwołującego po dodatkowym uwzględnieniu tego okresu spełni on również warunki uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 39, w zw. z art. 46.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. dodatkowo zaznaczył, że nawet ewentualne zaliczenie spornego okresu nie pozwoli na przyznanie odwołującemu prawa do emerytury na podstawie art. 39, w zw. z art. 46, ponieważ łączny wymiar pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, pozwoli na obniżenie wieku odwołującego o 8 lat, tj. do wieku 57 lat, który musiałby on ukończyć do 31 grudnia 2008r., nie zaś jak w rzeczywistości w roku 2016.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony H. S. urodził się (...)

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2016r., w sprawie VIII U 366/16 Sąd Okręgowy w G., w punkcie pierwszym oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 4 stycznia 2016r. odmawiającej prawa do emerytury górniczej. Z kolei w punkcie drugim tego orzeczenia przekazano do ZUS nowy wniosek ubezpieczonego z dnia 5 listopada 2015r. o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 5 lat.

W dniu 5 października 2016r. ZUS wydał zaskarżoną decyzję odmowną.

ZUS uwzględnił skarżącemu, na dzień 1 stycznia 1999r., 21 lat okresów składkowych uzupełnionych okresami nieskładkowymi.

Niezależnie od powyższego organ rentowy uwzględnił odwołującemu, na dzień 31 grudnia 2008r., ponad 25 lat okresów składkowych uzupełnionych okresami nieskładkowymi, w tym 8 lat, 1 miesiąc i 6 dni pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Udokumentowany okres pracy górniczej uprawnia do obniżenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 27 pkt 1, o 4 lata, zatem wiek emerytalny dla ubezpieczonego wynosi 61 lat.

W toku procesu ubezpieczony domagał się uwzględnienia do pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, również okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. w latach 1985 – 1991, co w jego ocenie pozwoli na wykazanie, że łącznie udowodnił 16 lat takiej pracy i tym samym jego wiek emerytalny można obniżyć o 8 lat, tj. do wieku 57 lat.

Odwołujący wiek 57 lat osiągnął w dniu (...)

Sąd miał na uwadze, że przepis art. 46 przewiduje, iż wszystkie określone w nim warunki należy spełnić do dnia 31 grudnia 2008r. Dotyczy to również obniżonego wieku emerytalnego. Ubezpieczony w dniu 31 grudnia 2008r. miał niespełna 50 lat. Tym samym Sąd, kierując się względami ekonomiki procesowej, uznał prowadzenie postępowania dowodowego w zakresie uwzględnienia spornego okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K., do okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, za niecelowe. Nawet bowiem uwzględnienie tego okresu nie pozwoli odwołującemu na spełnienie warunku posiadania obniżonego wieku 57 lat, do dnia 31 grudnia 2008r.

Sąd ustalił nadto, że ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz do rozstrzygnięcia sprawy. Strony zasadniczo nie

kwestionowały ustaleń Sądu w zakresie uwzględnionego stażu pracy górniczej. Wprawdzie odwołujący domagał się zaliczenia do takich okresów również zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. w latach 1985 – 1991, jednak fakt ten wynika również z akt organu rentowego, a ponadto kwestia badania zasadności niezaliczenia tego okresu, z przyczyn wyżej opisanych, jest w niniejszej sprawie niecelowa.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2016r. poz. 887, ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie cytowanych przepisów, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy

tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku. Ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 39 czy art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. pod warunkiem nieprzystąpieniu do OFE. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Stosownie do treści przepisu art. 39 cytowanej ustawy, ubezpieczonemu, urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949r., spełniającemu warunek określony

w art. 27 pkt 2 i niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, który ma co najmniej 5 lat:

- 1) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, albo
- 2) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywcę w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w kopalniach otworowych siarki,

wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 pkt 1, obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy, nie więcej jednak niż o 15 lat.

Natomiast zgodnie z art. 46 prawo do emerytury na warunkach określonych

w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu

31 grudnia 1948r. a przed dniem 1 stycznia 1969r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008r.

Nie było sporne, że ubezpieczony posiada (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymagany 5 – letni okresu pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią – organ rentowy uznał mu 8 lat, 1 miesiąc i 6 dni takiej pracy.

Ubezpieczony podnosi, iż w jego ocenie ZUS bezpodstawnie nie zastosował wobec niego art. 46 ustawy emerytalnej, co pozwoliłoby na ustalenie dla niego ogólnego stażu pracy na dzień 31 grudnia 2008r. w wymiarze przekraczającym 25 lat.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało zatem ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu obniżonego wieku. Odwołujący bowiem kwestionuje liczbę uznanych mu przez ZUS okresów pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, bowiem liczba okresów składkowych i nieskładkowych, na dzień 31 grudnia 2008r., nie była sporna.

Wprawdzie przepis art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przewiduje możliwość, uwzględnienia przy ustalaniu prawa do emerytury wcześniejszej, spełnienia wymienionych w tym przepisie warunków do przyznania emerytury wcześniejszej dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. a przed dniem 1 stycznia 1969r., jednak przepis ten w przeciwieństwie do art. 184, **wymaga łącznego spełnienia wszystkich określonych w nim przesłanek do dnia 31 grudnia 2008r., w tym również warunku ukończenia obniżonego wieku.**

Ubezpieczony w roku 2008 ukończył 49 lat, natomiast przy niekwestionowanym przez ZUS okresie 8 lat, 1 miesiąca i 6 dni pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią możliwe było w jego przypadku obniżenie wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 27 pkt 1, o 4 lata, zatem wiek emerytalny dla ubezpieczonego wynosi 61 lat. Ubezpieczony bezspornie warunkowi wiekowego nie spełnił do końca roku 2008 i z tego względu w jego wypadku nie może znaleźć zastosowania art. 46 ustawy o FUS.

Wprawdzie ubezpieczony podnosi, że zaliczenie spornego okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w K. w latach 1985 – 1991, pozwoli na obniżenie jego wieku emerytalnego o 8 lat, tj. do 57 lat. Nie bierze on jednak pod uwagę, iż również tak wyliczony wiek, winien on osiągnąć do daty granicznej określonej w art. 46, tj. do dnia 31 grudnia 2008r. W tej dacie jednak posiadał on ukończone 49 lat.

Reasumując, Sąd ustalając, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udokumentował 25 lat składkowych i nieskładkowych stwierdził, że H. S. nie spełnia jednego z podstawowych warunków niezbędnych do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184 w związku z art. 39, ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 887, ze zm.). Nadto na dzień 1 grudnia 2008r. nie osiągnął wieku 61 lat, zatem nie spełnił także jednego z podstawowych warunków niezbędnych do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 46 w związku z art. 39, a tym samym jego odwołanie jest nieuzasadnione.

Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania, Sąd uznał iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka